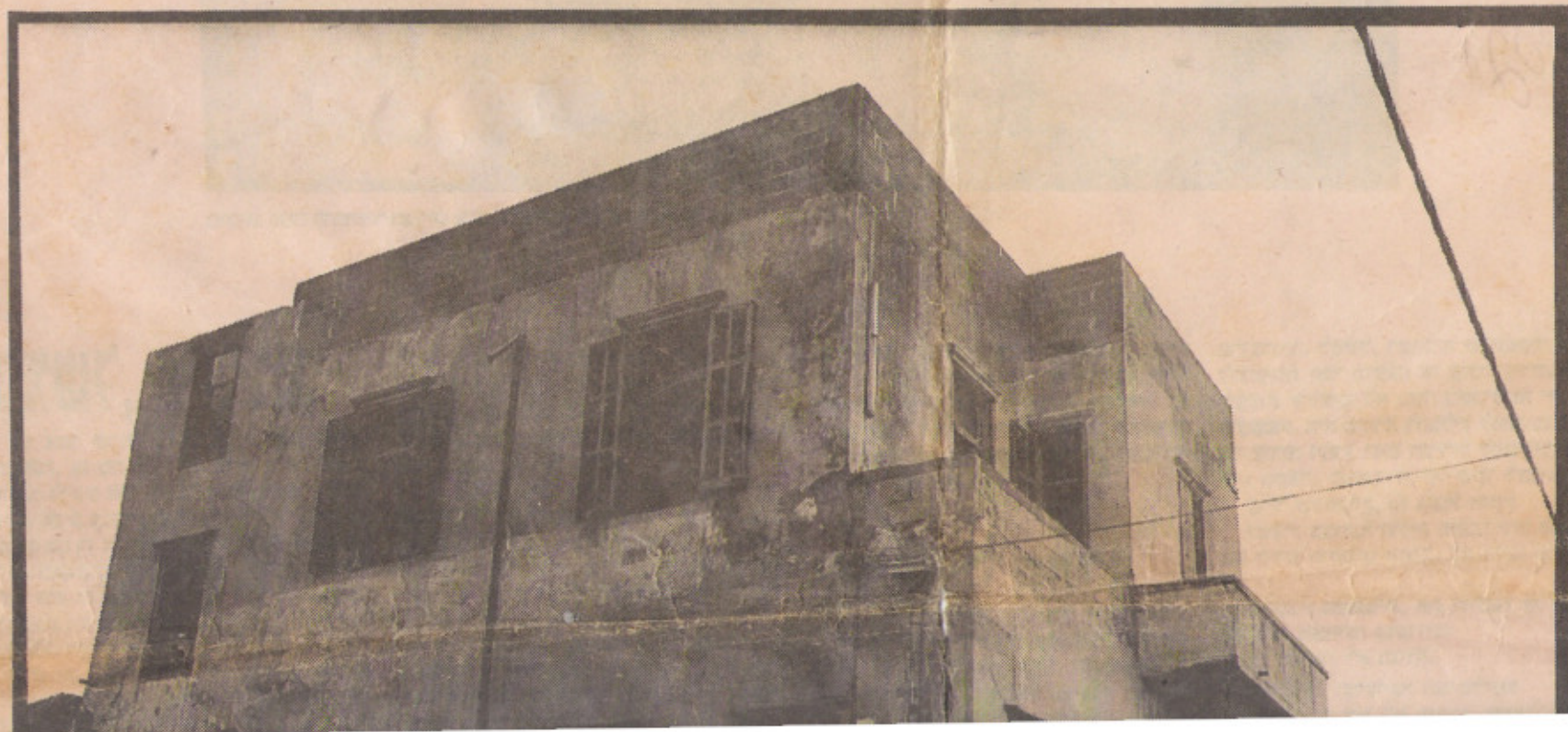

עיתון "תל אביב" חושף כי הרונדל נהל בית ספר ביפו, בעזרתו האדיבה

כסף של האבא שלהם

ב-10 בספטמבר '89 שיגר שלמה להט מכתב למנהל המחוז במינהל, נחמיה שקד, עם בקשה לפטור תושב יפו, עלי גוטי, ממכרז לרכישת דירה. הנימוק: תנאי דיור קשים. שקד לא היסס, וגוטי שילם פרוטות, 70 אלף דולר, תמורת הנכס. לפני חתימת החוזה עם עמידר, הוא כבר מכר אותו למשפחת אבולעפיה ב-170 אלף דולר. 100 אלף דולר רווח. בעמידר ידעו, בעמידר שתקו. ואלה רק אחדות מהשאלות: למה קיבל גוטי פטור ממכרז? מדוע העדיפו בעמידר להשתיק את הפרשה, ומה יש ללהט להסתיר?

של להט, סמו אלף דולר שלא

מדברר יובל מעיתון "תל-אביב".
"יובל קרניז"

כן, אני מבקש את התייחסותך לכתבה
ש...
להט לא הקשיב לשאלה והגיב בטריקת
טלפון.
השאלה המתבקשת היא מה יש ללהט
להסתיר.

ב-3 ביוני '92 חתם גוטי על חוזה עם
עמידר ברבר רכישת הדירה. למרבה התדה
מה מתברר שגוטי חתם על חוזה מכירה עם
האחים חאלד ושהרואד אבולעפיה כשלושה
חודשים לפני שחתם על חוזה הקנייה עם
עמידר. על פי החוזה, שאותו ערך חבר
המועצה, עו"ד חאלד כבוב, ניתן ללמוד שה
קונים וכבוב ידעו שהדירה שרכש גוטי נמצ
את בהליכי רישום במינהל ועדיין לא נמצ
("המוכרים
(עלי ופריה גוטי) רכשו את זכויותיהם בדי
רה מאת עמידר", נכתב בחוזה, "טרם קיבלו
את העתק הסכם הרכישה לידיהם, אך שיל
מו לחברת עמידר את כל התמורה המגיעה
לעמידר בגין רכישת הזכויות בדירה. המוכ
רים נמצאים בשלב של רישום והעברת הזכ
ויות בדירה על שמם בלישכת רישום המק
רקעיו".

עו"ד חאלד כבוב, שחתם על החוזה: "הם
פנו אלי כעורך דין. את ההסכם הזה ביצעתי
כמו כל הסכם אחר, ובכלל לא ידעתי על
העיסקה של גוטי. אני לא נוהג לחקור איך
אדם משיג את רכושו וכמה הוא שילם עליו
קודם. לא היתה לי כל ידיעה ונגיעה לנושא
שתיארת לי".

מה מוזרה העובדה שלעמידר הגיע עותק
מהחוזה שערך גוטי עם אבולעפיה. שם, כנר
אה, העדיפו להשתית את הפרשה. האם נרק
מה פה מזימה? ההסכם הפיקטיבי בין עמידר
לגוטי והדרך שבה הרוויח סכום לא מבוטל
של 100 אלף דולר לא הדירו שינה מעיניהם
של המעורבים בפרשה, וודאי לא עוררו בהם
הרהורי לב על צורת תפקודה של המערכת.
עלי גוטי, מנהל בית הספר חסן ערפיה:
"לכאורה, זה נשמע לא טוב. אבל קניתי רר
רה אטומה, ואו גיליתי בחוזה שצריך לשפץ
את הדירה כהתאם לדרישות של עמידר ושל
מינהל מקרקעי ישראל. לא יכולתי להחזיר
את הדירה, כי כבר שילמתי עליה את הכ
סך".

אז למה מכרת את הדירה ברווח של
100 אלף דולר?

נושא הרווח בכלל לא רלוונטי. לא היה
לי בית ואף אחד לא היה נותן לי דירה
בחינם. הייתי צריך למצוא דירה אחרת. קר
בלתי דירה בגלל תנאים סוציאליים. להט
רק המליץ עלי. על פי החוזה, הייתי חייב
לשפץ את הדירה כי זה בית שמור. רציתי
לשפץ אותה והזמנתי אדריכלית שהציעה לי
תוכנית. אבל ראיתי שזה יעלה לי פי אחד
וחצי מערך הדירה שקניתי. לא יכולתי להפי
סיד את הזכות על הבית, ולכן מכרתי אותו.
המקום הזה משגע. יש באזור הכל. היום אני
גר בבית משותף.

עלי גוטי והאחים אבולעפיה מנהלים בדי
מים אלה מאבק משפטי נגד עמידר ונגד
מינהל מקרקעי ישראל בדרישה לאפשר
להם לרכוש את קומת הגג של המבנה החד
קומתי, בין היתר לצורך ביצוע שיפוצים
בדירה.

בהמלצות של להט אין פתח לשיקולים
לא ענייניים?

לא, לא. אני לא חסיד של להט, אבל
הפנייה שלו בקשר לאדם פרטי היתה פנייה
יחידה. אם להט ישמע מזה, הוא יודע. אם
הייתי יודע שזה מה שיקרה, לא הייתי ממ
ליץ. זה ניצול לרעה של הטבה.
תושבי יפו מכנים את עלי גוטי "משתף
פעולה" עם הממסד העירוני. "זה מסוג האנ
שים שקשה להזיז מתפקידם", אומר על גוטי
אחד התושבים ביפו, "יש כמה תושבים ער
בים ביפו שמחזורים לממסד, בעיקר באמצ
עות תפקידים בכירים שקיבלו מהעיריה, וק
שה מאוד להזיז אותם מהמעמד הגבוה
שהשיגו". ביפו סיפרו כי גוטי מוזהה פולי
טית עם הליכוד ועוזר לרוני מילוא במערכת
הבחירות.

הצעה בדירה שקנה עלי גוטי מעוררת
מספר תהיות: הנכס, שמוגדר "מיועד לשי
מור", ממוקם באזור מבוקש מאוד ביפו, אך
זקוק לשיפוצים בעשרות אלפי דולרים.
הדירה, הנמצאת בקומה השנייה בבית דר
קומתי, הרוסה לחלוטין. ספק גדול אם "התנ
אים הקשים", עליהם דיבר להט במכתבו
לשקר, היו מאפשרים לגוטי להשקיע סכום
כה גדול בשיפוץ הדירה. הבעיה נפתרה בק
לות: הוא לא שיפץ אותה, אלא מכר את
הדירה ברווח נקי עצום.

גם הסכום ששילם גוטי לעמידר מעורר
כמה שאלות. מחירי הדירות באזור עג'מי
ואלה שממערב לרחוב יפת, הקרובות לים
בפרט, מרקיעי שחקים בשנים האחרונות.
מדובר באחד האזורים המבוקשים בארץ.
בפינת רחוב ניקנור, למשל, בין בתים צפר
פים, עומד שלד בית עלוב למראה, שבעליו
יכלו לקבל עליו כ-300 אלף דולר. חברת
עמידר מעודדת חלק מרייריה המוגנים לק
נות דירות במחיר מוזל, אך גוטי לא היה
דייר מוגן, ודאי לא באותה דירה. תמונה
מאוד העובדה שאת הקומה השנייה, שגודלה
148 מ"ר, העריך שמאי עמידר במחיר מצר
אה כל כך גבוה: כ-70 אלף דולר. גם המ
חיר שקיבל גוטי עבור אותה דירה, 170 אלף
דולר, נשמע מוזר.

בנקודה זו כראי לחזור שנתיים-שלוש
לאחור, לעיסקה מפוקפקת בין להט, שקר
ודג שמן יותר: הקבלן אברהם פילץ. ביולי
'90 שיגר להט מכתב אישי לנחמיה שקר.
במכתב ביקש להט לפטור את פילץ ממכרו
פומבי כפרויקט שהוגדר כ"שיקום יפו". "מר
שקר הנכבד", כתב להט, "קבוצת יומים
בראשות אברהם פילץ, איתן ליפשיץ ויוסף
פישלר מנסים לשקם את החלק המערבי של
רחוב יפת, ולהפכו לאזור מגורים עם שימר
שים תרבותיים. לאור שברקתי ביסודיות
את הנושא עם מהנדס העיר וצוות יפו, ועם
החברה לפיתוח יפו העתיקה, אני ממליץ
בחום לפטור את היוזמים ממכרו, כדי שיוכלו
לנהל מו"מ עם מינהל מקרקעי ישראל על
רכישת הנכסים".

בקשתו של להט הובאה לאישור בפני
הוועדה לאישור עסקאות במינהל מקרקעי
ישראל. יו"ר הוועדה, משה גת, סירב לפטור
את פילץ ממכרו פומבי. "לא נראה לי שה
וועדה לפטור ממכרו תאשר פטור בסדר גר
דל כזה במרכז הארץ, ובהתבסס על המלצת
ראש העיר בלבד", כתב.

מור, ממוקם באזור מבוקש מאד בירושלים. זקוק לשיפוצים בעשרות אלפי דולרים. הדירה, הנמצאת בקומה השנייה בבית דר-קומתי, הרוסה לחלוטין. ספק גדול אם "התג" אים הקשים", עליהם דיבר להט במכתבו לשקר, היו מאפשרים לגוטי להשקיע סכום כה גדול בשיפוצ הדירה. הבעיה נפתרה כך לות: הוא לא שיפץ אותה, אלא מכר את הדירה ברווח נקי עצום.

גם הסכום ששילם גוטי לעמידר מעורר כמה שאלות. מהירי הדירות באזור עגמי ואלה שממערב לרחוב יפת, הקרובות לים בפרט, מרקיעי שחקים בשנים האחרונות. מדובר באחד האזורים המבוקשים בארץ. בפינת רחוב ניקנור, למשל, בין בתים צפר פים, עומד שלד בית עלוב למראה, שבעליו יכלו לקבל עליו כ-300 אלף דולר. חברת עמידר מעודדת חלק מירייה המוגנים לקנות דירות במחיר מוזל, אך גוטי לא היה דייר מוגן, וראי לא באותה דירה. תמונה מאור העובדה שאת הקומה השנייה, שגודלה 148 מ"ר, העריך שמאי עמידר במחיר מצוי אה כל כך מגותך: 70 אלף דולר. גם המד חיר שקיבל גוטי עבור אותה דירה, 170 אלף דולר, נשמע מוזר.

בנקודה זו כדאי לחזור שנתיים-שלוש לאחור, לעיסקה מפוקפקת בין להט, שקר ורג שמן יותר: הקבלן אברהם פילץ. ביולי '90 שיגר להט מכתב אישי לנחמיה שקר. במכתב ביקש להט לפטור את פילץ ממכרו פומבי בפריקט שגודר כ"שיקום יפו". "מר שקר הנכבד", כתב להט, "קבוצת יומים בראשות אברהם פילץ, איתן ליפשיץ ויוסף פישלר מגסים לשקם את החלק המערבי של רחוב יפת, ולהפכו לאזור מגורים עם שימור שים תרבותיים. לאחר שבדקתי ביסודיות את הנושא עם מהנדס העיר וצוות יפו, ועם החברה לפיתוח יפו העתיקה, אני ממליץ כחום לפטור את היוזמים ממכרו, כדי שיוכלו לנהל מ"מ עם מינהל מקרקעי ישראל על רכישת הנכסים".

בקשתו של להט הובאה לאישור בפני הוועדה לאישור עיסקאות במינהל מקרקעי ישראל. י"ד הוועדה, משה גת, סירב לפטור את פילץ ממכרו פומבי. "לא נראה לי שה וועדה לפטור ממכרו תאשר פטור בסדר גר דל כזה במרכז הארץ, ובהתבסס על המלצת ראש העיר בלבד", כתב.

אבל מה לא עושים בשביל חברים, בער קר בעלי אמצעים וממוזן להט לא נכנע ובר קש עזרה מחבר ותיק מהצבא, אריאל שרון, שהיה באותה תקופה שר הכינוי והשיכון. שרון נענה לפניית להט, ולאחר כמה חוד שים אישרה הוועדה העליונה למתן פטור ממכרוים להעביר לקבלן אברהם פילץ, ללא מכרו, פרויקט ענק של שיקום מתחם רחוב יפת-הצורפים ביפו. מדובר בשטח הנחשב לאחד המבוקשים ביפו העתיקה. פילץ שילם עבור השטח סכום אפסי ביחס למה שעשוי היה לשלם אילו היה מתפרסם מכרו.

הדוגמה הזאת ממחישה כיצד ניצל להט את מעמדו כראש עיריה כדי לקדם עניינים של חברים ומקורבים. למינהל מקרקעי ישר אל יש יחס אמביוולנטי כלפי הקפריזות של להט. במינהל זכרו את מאבקו של להט לא שר לפילץ לרכוש את השטחים ביפו העתיקה בלא מכרו, וכנראה שבמקרה של דג רקק כמו גוטי לא רצו להסתבך, לכן מילאו אתרי הוראתו של השריף.

ראש העירייה לשעבר, שלמה להט, סירב לענות לפניית כתב "תל-אביב". להלן שיחת הטלפון הקצרה עם להט:
שלום, מר להט?
כן.

את העתק הסכם הרכישה לידיהם, אך שיל-מו לחברת עמידר את כל התמורה המגיעה לעמידר בגין רכישת הזכויות בדירה. המוכר רים נמצאים כשלב של רישום ההעברת הזכ-ויות בדירה על שמם בלישכת רישום המק-רקעין".

עו"ד חאלד כבוב, שחתם על החוזה: "הם פנו אלי כעורך דין. את ההסכם הזה ביצעתי כמו כל הסכם אחר, ובכלל לא ידעתי על העיסקה של גוטי. אני לא נוהג לחקור איך אדם משיג את רכושו וכמה הוא שילם עליו קודם. לא היתה לי כל ידיעה ונגיעה לנושא שתיארת לי".

מה מורה העובדה שלעמידר הגיע עותק מהחוזה שערך גוטי עם אבולעפיה. שם, כנר-אה, העדיפו להשתתף את הפרשה. האם נרק מה פה מזימה? ההסכם הפיקטיבי בין עמידר לגוטי והדרך שבה הרוויח סכום לא מבוסס של 100 אלף דולר לא היררו שינה מעיניהם של המעורבים בפרשה, ודאי לא עוררו בהם תהוהו לך על צורת תפקודה של המערכת. עלי גוטי, מנהל בית הספר חסן ערפיה: "לכאורה, זה נשמע לא טוב. אבל קניתי דר-רה אטומה, ואו גיליתי בחוזה שצריך לשפץ את הדירה בתתאם לדרישות של עמידר ושל מינהל מקרקעי ישראל. לא יכולתי להחזיר את הדירה, כי כבר שילמתי עליה את הכ-סף".

או למה מכרת את הדירה ברווח של 100 אלף דולר?

נושא הרווח בכלל לא רלוונטי. לא היה לי בית ואף אחד לא היה נותן לי דירה בחינם. הייתי צריך למצוא דירה אחרת. קי-בלתי דירה בגלל תנאים סוציאליים. להט רק המליץ עלי. על פי החוזה, הייתי חייב לשפץ את הדירה כי זה בית שמור. רציתי לשפץ אותה והומתני אדריכלית שהציעה לי תוכנית. אבל ראיתי שזה יעלה לי פי אחד וחצי מערך הדירה שקניתי. לא יכולתי להפי-סיד את הזכות על הבית, ולכן מכרתי אותו. המקום הזה משגע. יש באזור הכל. היום אני גר בבית משותף.

עלי גוטי והאחים אבולעפיה מנהלים בר-מים אלה מאבק משפטי נגד עמידר ונגד מינהל מקרקעי ישראל בדרישה לאפשר להם לרכוש את קומת הגג של המבנה הדר-קומתי, בין היתר לצורך ביצוע שיפוצים בדירה.

"תל-אביב" הגיש בתחילת השבוע סיר-רת שאלות לעמידר בנושא הכתבה: מהם הקריטריונים לפטורים ממכרו? האם "המלצ-תו" של ראש עירייה נמנית עם אחד הקרי-טריונים הללו? האם קיימת ועדה הבודקת את החלטותיה של ועדת הריגים, המעניקה פטורים ממכרו? מדוע קיבל גוטי פטור ממכ-רו ודירה במחיר כה מגותך? האם ידעה עמי-דר על העיסקה בין גוטי לאחים אבולעפיה? האם ככוונת עמידר לחקור את פרטי הפר-שה?

למרות שהדיון המשפטי שמנהלים גוטי והאחים אבולעפיה כלל לא קשור לנושא הכתבה, סירבו בחברת עמידר להגיב על המ-מצאים החמורים. דוברת עמידר, רחל פרי-מור, בחרה להסתתר מאחורי ההסבר הבא: "הנושא נודן בימים אלה בבית המשפט, ולכן לא נוכל להגיב". עם זאת הוסיפה הדוברת כי לנוכח הממצאים הורה מנכ"ל עמידר, עמוס רודין, למבקר הפנימי של החברה לד-קור את כל פרטי הפרשה. הדובר משרד השיכון בנייתו וצילום התמונה בחו"ל, ועל כן אין להתייחס לפרטים "תל-אביב".

עלי גוטי שלח מכתב שקרי לעמידר וניסה לרכוש דירה נוספת

שנה לאחר מכירת הדירה שקיבל מעמידר ללא מכרז, שלח עלי גוטי מכתב לחברה וביקש לרכוש גם את הקומה העליונה בבניין, כדי לשכן שם את הוריו הזקנים. הוא רק שכח לציין שהדירה אינה בבעלותו, והוא אינו גר בבניין כלל

החשיפה שפורסמה בשבוע שעבר ב"תל-אביב", על דירה שקיבל מנהל בית ספר ביפו ללא מכרז ובעזרתו האדיבה של ראש העיר ריה הקורם, שלמה להט, עוררה סערה ביפו. ל"תל-אביב" הגיעו השבוע פרטים חדשים בפרשה.

תזכורת: עלי גוטי, מנהל בית ספר חסן ערפה, הרוויח בעיסקה לא כשרה 100 אלף דולר, לאחר שמכר דירה שקיבל מעמידר בעלות מגוחכת. גוטי, פעיל שכונות ששיתף פעולה עם מדיניות העירייה ביפו, ביקש לרכוש דירה מעמידר בתנאים מועדפים. לשם כך פנה לראש העירייה, שלמה להט, שהחזיר ליט לגמול לו על שיתוף הפעולה שלו עם העירייה. הוא שלח מכתב לנחמיה שקר, שהיה באותה עת מנהל מחוז ת"א במינהל

של שני הבניינים ומפרט הנדסי, ואכן הדבר הוכן ומוכן לשיפוץ.

למעשה, המכתב השקרי שהעביר גוטי לעמידר נועד לרכוש נכס נוסף בתנאים מר-פלגים, שרק המקורבים לצלחת השלטון והממסד זוכים בהם.

עלי גוטי, אחרי שמכרת את הדירה פנית לעמידר, בטענה שהדירה נמצאת בבעלותך, ודרשת לרכוש גם את יחידת הדיור הנוספת בבניין.

אני קניתי את הדירה וגם עמידר יודעת שמכרתי אותה.

אבל אתה כותב שהדירה נמצאת בבעלותך. זה לא נכון.

זאת לא היתה הכוונה שלי. הכוונה היתה, שבמקור הדירה היתה שלי ובעלותי.

גוטי. הפרשה תיבדק

בשבוע שעבר טענת שלא היה לך כסף לשפץ את הדירה הקודמת, ולכן מכרת את תה. עכשיו יש לך כסף לקנות דירה נוספת באותו מקום?

הדירה הזאת שווה אולי רבע ממחיר הדי-רה שקניתי קודם. רציתי לעבור לגור שם עם הורי.

התשובה שלך לא ברורה לי. קנית ומכרת כדי לקנות שוב דירה באותו מקום? מדובר בשתי יחידות דיור. מכרתי את הדירה למטה, כדי לקנות את הדירה למעלה.

אתה לא חושב שהעיסקה הזו לא כשרה? לא.

אתה כותב לעמידר שהנכס נמצא בבעלותך, למרות שמכרת אותו. אתה לא מפרט

מקרקעי ישראל, וביקש לאשר לגוטי לרכוש דירה מעמידר ללא מכרז. שקר העביר את המלצתו לוועדת החריגים, וכי 18 ביוני '91 אישרה ועדת החריגים לגוטי לרכוש את הדירה. בקשתו של להט אושרה בלי הרבה שאלות.

גוטי רכש דירה של 148 מ"ד ברחוב אבן סינא 13, ליד חוף הים. תמורת הדירה הגדר לה שילם גוטי מחיר מצחיק: 161,680 שקל, שהסתכמו אז בכ-70 אלף דולר. עוד לפני שחתם על חוזה הקנייה עם עמידר הספיק גוטי למכור את הדירה ב-408 אלף שקל (170 אלף דולר). כך הרוויח בעיסקה הפשט-טה הזאת 100 אלף דולר, לאחר שקיבל מעמידר מתנה ללא מכרז. להט, אגב, בחר בשבוע שעבר להגיב על הפרשה בטריקת זלזול לרחר "חל-אריד".

החל

מלוויזיה
21"
490

מכונת
כביסה
5ק"ג

מוצרים

מלוויזיה
14" סמסון הימ

מיקרוגל
28" צלחת משתנה

בפרשה.

תזכורת: עלי גוטי, מנהל בית ספר חסן ערפה, הרוויח בעיסקה לא כשרה 100 אלף דולר, לאחר שמכר דירה שקיבל מעמידר בעלות מגוחכת. גוטי, פעיל שכונות ששיתף פעולה עם מדיניות העירייה ביפו, ביקש לר- כוש דירה מעמידר בתנאים מועדפים. לשם כך פנה לראש העירייה, שלמה להט, שהח- ליט לגמול לו על שיתוף הפעולה שלו עם העירייה. הוא שלח מכתב לנחמיה שקד, שהיה באותה עת מנהל מחוז ת"א במינהל

ממסד זוכים בהם. עלי גוטי, אחרי שמכרת את הדירה פנית לעמידר, בטענה שהדירה נמצאת בבעלותך, ודרשת לרכוש גם את יחידת הדירה הנוספת בבניין. אני קניתי את הדירה וגם עמידר יודעת שמכרתי אותה. אבל אתה כותב שהדירה נמצאת בבע- לותך. זה לא נכון. זאת לא היתה הכוונה שלי. הכוונה היתה, שבמקור הדירה היתה שלי ובבעלותי.

גוטי. הפרשה תיבדק

מקרקעי ישראל, וביקש לאשר לגוטי לרכוש דירה מעמידר ללא מכרו. שקד העביר את המלצתו לוועדת החריגים, וכי-18 ביוני '91 אישרה ועדת החריגים לגוטי לרכוש את הדירה. בקשתו של להט אושרה בלי הרבה שאלות.

גוטי רכש דירה של 148 מ"ר ברחוב אבן סינא 13, ליד חוף היס. תמורת הדירה הגרד לה שילם גוטי מחיר מצחיק: 161,680 שקל, שהסתכמו אז בכ-70 אלף דולר. עוד לפני שחתם על חוזה הקנייה עם עמידר הספיק גוטי למכור את הדירה בכ-408 אלף שקל (170 אלף דולר). כך הרוויח בעיסקה הפשור טה הזאת 100 אלף דולר, לאחר שקיבל מע- מידר מתנה ללא מכרו. להט, אגב, נחר בש- בוע שעבר להגיב על הפרשה בטריקת טלפון לכתב "תל-אביב".

אבל השערורייה שבה מעורבים להט, גר טי וגורמים נוספים לא הסתיימה. השבוע הגיע לכתב העיתון מכתב שהעביר גוטי כי 14 בספטמבר '93 לאלי נבע, מנהל מחוז יפ"ת"א של חברת עמידר. למרות שגוטי מכר את הדירה במרס '92, הוא כותב: "הנני פונה לכבודך בבקשה להשלמת רכישת הגג ודירת החדר ברחוב אבן סינא 13 קומה ג', מאתר שהדירה בקומה ב' בבעלותי מתאריך 17.11.91".

גוטי גם מפרט למה חשוב לו לרכוש את קומה ג' של הבניין, למרות שאת קומה ב' מכר שנה וחצי קודם לכן: "א. בהסכם המקר רי דובר על רכישת שתי הקומות, מאחר שמדובר בדירת חדר מעל לדירת. ב. הכנר טה לגג ולדירת החדר היא ררך דירת, על כן אבקש את הזכות האלמנטרית לפרטיות, במיוחד בשל היות משפחתי משפחה רתית. ג. הורי הוקנים יתגוררו עם בני משפחתי, ודירת החדר תהיה מיועדת להם, במטרה לטפל ולשרת אותם כהיותם זקנים וחסרי עזרה. ד. מתוך רצון טוב לזרז את השלמת תהליך הרכישה והשיפוץ, ביקשתי מהאר- ריכילית מיכל אשכולית להכין תכנון כולל

בשבוע שעבר טענת שלא היה לך כסף לשפץ את הדירה הקודמת, ולכן מכרת אר- תה. עכשיו יש לך כסף לקנות דירה נוספת באותו מקום?

הדירה הזאת שווה אולי רבע ממחיר הדי- רה שקניתי קודם. רציתי לעבור לגור שם עם הורי.

התשובה שלך לא ברורה לי. קנית ומכ- רת כדי לקנות שוב דירה באותו מקום? מדובר בשתי יחידות דיוור. מכרתי את הדירה למטה, כדי לקנות את הדירה למע- לה.

אתה לא חושב שהעיסקה הזו לא כשר- רה? לא.

אתה כותב לעמידר שהנכס נמצא בבע- לותך, למרות שמכרת אותו. אתה לא מטר- עה את עמידר?

זאת לא היתה הכוונה. אולי הניסוח לא היה טוב. זאת בהחלט לא היתה הכוונה. הר- איה היא שבבעמידר קיבלו את המכתב שלי ודנים בבקשה.

עם פרסום הסיפור הביעו אנשי ציבור רבים ביפו תדהמה וזעם על מעורבותו של מנהל בית הספר בפרשייה. שני פעילים מוכרים ביפו הודיעו כי בכונתם לפנות בת- לונה למבקרת המדינה. דובר משרד הבינוי והשיכון, עמית דובקין, מסר ל"תל-אביב" כי פרטי הפרשה הועברו לידיעתו ולטיפולו של שר הבינוי והשיכון, בנימין בן אליעזר. "הפרשה תיבדק בקפידה, ובמידה שיובהר שהיו חריגים, הנושא יטופל", נמסר מלישכת הדובר.

חבר האופוזיציה אריה צוקר טוען שמד- פרשה נודף ריח רע, בלשון המעטה. צוקר: "הנושא חמור מבחינה ציבורית ומוסרית. זה דבר בלתי נסבל. צריכה לקום ועדה שתב- דוק את העניין באופן יסודי".

עד לרגע סגירת הגיליון לא ניתן היה לקבל את תגובת עמידר לפרשה.

יובל קרני

נפ
במבצע

טלוויזיה
"21"
מ 490

מכונת כביסה
5ק"ג

מוצרים

טלוויזיה
"14" סמסון היפן

מיקרוגל
28" צלחת מסתובבת

חנור בילד איין
מולטיסיסטם, זכוכית

מקרר אמריקא
"אדמירל" 480 ליטר

מדיח כלים
5 תוכניות, מנטרות

ה

טמפו
רח' המלאכה
התרכבה

A&G
הפיד

הסכירה בשיטת "u"